

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecătorul: V. Jomiru-Niculiță,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, D. Manole,

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dolgoter Gheorghe, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Teritorială Centru a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină către Dolgoter Gheorghe privind încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalităților,

C O N S T A T Ă :

La 25 noiembrie 2015 Agenția Teritorială Centru a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină (în continuare CNAM) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dolgoter Gheorghe cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pe anii 2013, 2014, 2015 în sumă de 11430 lei și a penalității de întârziere în sumă de 486.72 lei, cu recalcularea ulterioară a penalităților la data plății efective a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că avocatul Dolgoter Gheorghe activează în baza licenței nr. XXXXXX din 20 noiembrie 2001 în cadrul Biroului Asociat de Avocați „Sectorul Centru” și în conformitate cu pct. 2 al anexei nr. 2 la Legea nr.1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, cu

completările și modificările ulterioare, se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă care se asigură în mod individual.

Invocă reclamantul că, în conformitate cu art.22 alin. (1) al Legii nominalizate, persoanele atribuite la categoria susmenționată achită integral prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a Legii fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală pe anul respectiv. Legea privind fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2013, a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2013 și astfel, termenul de achitare a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru anul 2013 în mărime de 3318 lei, a fost de până la 31 martie 2013.

Menționează reclamantul că, Legea privind fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014, a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2014, astfel, termenul de achitare a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2014 în sumă de 4056 lei a fost până la 17 aprilie 2014, iar Legea privind fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2015, a intrat în vigoare la 28 aprilie 2015, astfel, termenul de achitare a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2015 în mărime de 4056 lei a fost până la 28 iulie 2015.

Specifică reclamantul că, potrivit datelor din Sistemul Informațional Automatizat „Asigurarea obligatorie de asistență medicală”, avocatul Dolgoter Gheorghe nu și-a onorat obligația prevăzută de legislație de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul legal stabilit, iar potrivit art. 30 alin. (1) al Legii nr.1593 din 26 decembrie 2002 și art. 14 alin.(1) al Legii nr.1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, cu completările și modificările ulterioare, pentru neplata în termenul stabilit de legislație a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, asiguratul plătește o penalitate în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere a plății, pentru perioada ce începe după scurgerea perioadei de achitare a primei de asigurare și se încheie în ziua plății efective a acesteia.

Termenul de prescripție extinctivă pentru stingerea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalităților aferente acestora este de 3 ani, conform art. 17 alin. (4) al Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002.

În susținerea pretențiilor invocate în cererea de chemare în judecată reclamantul a mai precizat că, la 05 octombrie 2015 a remis în adresa debitorului preavizul nr.02-01/15-1328, prin care a solicitat achitarea datoriei, însă în pofida faptului că preavizele au fost recepționate de către avocatul Dolgoter Gheorghe, datoriile indicate nu au fost achitate.

Solicita reclamantul încasarea din contul lui Dolgoter Gheorghe în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a sumei de 11430 lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2013, 2014, 2015 și a penalității în sumă de 486,72 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Teritorială Centru a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină către Dolgoter Gheorghe privind încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalităților a fost admisă. S-a dispus încasarea de la Dolgoter Gheorghe în beneficiul CNAM suma de 11430 lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2013, 2014, 2015 și penalitatea în sumă de 486,72 lei, iar în total suma de 11916,72 lei.(f.d.40-42)

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

La 11 august 2016 Dolgoter Gheorghe a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de CNAM.(f.d.44)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel depusă de apelantul Dolgoter Gheorghe împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016 și s-a acordat termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii apelantului pentru a prezenta apelul motivat și dovada achitării taxei de stat.(f.d.57-58).

La 11 noiembrie 2016 Dolgoter Gheorghe a depus cerere de apel motivată.(f.d.70-71)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 s-a respins apelul declarat de către Dolgoter Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016. (f.d.80-84)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 13 iulie 2017 Dolgoter Gheorghe a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, totodată solicitând și suspendarea executării hotărârii Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, s-a invocat că de către instanțele ierarhic inferioare a fost încălcat dreptul material, iar cauza a fost examinată unilateral superficial și părtinitor.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 18 iulie 2017, s-a respins

cererea lui Dolgoter Gheorghe cu privire la suspendarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017.

La 21 martie 2018 CNAM, reprezentată de Iurie Revenco a depus referință la cererea de recurs depusă de Dolgoter Gheorghe împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 și a hotărârii Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016 în care menționează că nu este de acord cu recursul înaintat de Dolgoter Gheorghe și solicită respingerea acestuia ca inadmisibil cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 și a hotărârii Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul, Dolgoter Gheorghe s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Dolgoter Gheorghe în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea

greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către *Dolgoteer Gheorghe*, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegețiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dolgoter Gheorghe, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Dolgoter Gheorghe, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean